

Skarżący wnosi do Sądu o:

- uchylenie decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2004 r. o mianowaniu innej osoby zastępcą szefa francuskiego wydziału tłumaczeń,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2005 r. przez Compagnie d'entreprises C.F.E. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-100/05)

(2005/C 106/82)

(Język postępowania: francuski)

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący w niniejszej sprawie sprzeciwia się odmowie organu uprawnionego do mianowania przyjęcia jego kandydatury na stanowisko zastępcy szefa francuskiego wydziału tłumaczeń. Kandydat, którego kandydaturę przyjęto został mianowany na to stanowisko w drodze konkursu wewnętrznego LA/113 (ogłoszenie o wakacie nr 9192).

Na poparcie tych żądań skarżący powołuje się na naruszenie art. 233 Traktatu WE, naruszenie art. 29 ust. 1 regulaminu pracowniczego, naruszenie zasady przewidywalności kariery oraz naruszenie obowiązku uzasadnienia.

Skarżący podnosi konkretnie następujące argumenty:

- Sporne mianowanie zostało dokonane bez rozpatrzenia kandydatury skarżącego.
- Nie uwzględniono kolejności procedur obsadzania stanowisk przewidzianej w art. 29 regulaminu pracowniczego.
- Brak decyzji co do kandydatury skarżącego w ramach procedury awansu/przeniesienia jest tym bardziej niedopuszczalny, że procedura obsadzenia przedmiotowego stanowiska była już przedmiotem wyroku uchylającego z dnia 15 listopada 2000 r. (sprawa T-261/99, Dehon przeciwko Parlamentowi). Wykonanie zaś tego wyroku oznaczać powinno powrót do sytuacji sprzed zaistnienia okoliczności zakwestionowanych przez sąd.

W dniu 21 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Compagnie d'entreprises C.F.E. z siedzibą w Brukseli, reprezentowanej przez adwokatów Bernarda Louveaux'a i Joëla van Ypersele przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 7 grudnia 2004 r. przyjmującej, na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG, wykaz terenów atlantyckiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty (2004/813/CE), opublikowanej w Dzienniku Urzędowym z dnia 29 grudnia 2004 r., w całości lub przynajmniej w zakresie, w którym decyzja ta kwalifikuje własność skarżącej, położoną przy avenue de la Foresterie w Watermael-Boitsfort (Belgia), wpisaną do katastru w sekcji F pod numerami 66Y/2 i 66/s/2 jako teren mający znaczenie dla Wspólnoty,
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

W przedmiotowej sprawie, skarżąca jest właścicielką istotnej części gruntu budowlanego położonego w regionie Bruxelles-Capitale. Na mocy zaskarżonej decyzji grunt ten został zakwalifikowany jako teren mający znaczenie dla Wspólnoty.

Na uzasadnienie swoich żądań, skarżąca podnosi:

- Naruszenie art. 4, ust. 1 i 2 oraz załącznika III do dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory poprzez wydanie przez Komisję spornej decyzji, mimo że Belgia nie przedstawiła w sposób prawidłowy projektu wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, ponieważ zredagowany on został przez oczywiście niewłaściwy w tym zakresie Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement. W związku z tym, zaskarżony akt prawny jest wadliwy ze względu na naruszenie właściwości.

- Naruszenie art. 4, ust. 2 i 3, art. 20 i 21 powołanej wyżej dyrektywy 92/43/EWG, art. 5 ust. 2 i art. 7 ust. 1 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji, art. 8 regulaminu wewnętrznego Komitetu Siedliskowego, art. 9 regulaminu wewnętrznego wydanego na mocy decyzji 2001/C 38/03, zgodnie z wskazanym art. 7 ust. 1 oraz ogólnych zasad dobrej administracji i „*audi alteram partem*”. Skarżąca twierdzi w tym zakresie, że nie zwrócono się do Komitetu Siedliskowego o zajęcie stanowiska w ramach zwykłej procedury, lecz w ramach procedury dotyczącej stanowisk pisemnych, pomimo braku takiej konieczności, bez uzasadnienia wyboru tego trybu postępowania i bez umożliwienia Komitetowi Siedliskowemu ustosunkowania się do wszystkich technicznych aspektów sprawy.
- Komisja wydała swą decyzję na podstawie propozycji wykazu, opartej na nieprecyzyjnych lub nieistotnych danych z punktu widzenia kryteriów ustanowionych w załączniku III do dyrektywy 92/43/EWG.

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2005 r. przez CEGELEC SA przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa T-104/05)

(2005/C 106/83)

(język postępowania: francuski)

W dniu 28 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga CEGELEC S.A. z siedzibą w Brukseli, reprezentowanej przez adwokatów André Delvaux i Véronique Bertrand, przeciwko Parlamentowi Europejskiemu.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- orzeczenie o dopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 15 grudnia 2004 r., mocą której Parlament Europejski odrzucił ofertę spółki CEGELEC i udzielił spółce GROUP 4 Technology trzech kolejnych zamówień na dostawę i instalację systemów

nadzoru wideo w trzech głównych miejscach pracy Parlamentu Europejskiego, będących przedmiotem ogłoszenia o zamówieniu opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* S 61 z dnia 26 marca 2004 r., której uzasadnienie zostało doręczone spółce CEGELEC w piśmie z dnia 16 grudnia 2004 r.;

- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu o odrzuceniu jej oferty w ramach postępowania przetargowego dotyczącego instalacji systemów nadzoru wideo w trzech głównych miejscach pracy Parlamentu Europejskiego i o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi.

Na poparcie swych roszczeń skarżąca powołuje się na naruszenie wymogów właściwej dokumentacji technicznej oraz przepisów rozporządzeń 1605/2002⁽¹⁾ i 2432/2002⁽²⁾ i dyrektyw 92/50⁽³⁾, 93/36⁽⁴⁾ i 2004/18⁽⁵⁾, polegające w szczególności na:

- niewystarczalności doręczonego skarżącej uzasadnienia zaskarżonej decyzji;
- niezastosowaniu kryteriów udzielania zamówienia ani ustanowionego w dokumentacji przetargowej systemu przydzielania punktów;
- fakcie, iż ze względu na swe rozmiary wybrana oferta uchybia obowiązkowi przedstawienia oferty na piśmie w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej;
- fakcie, że z naruszeniem zasady równości między oferentami Parlament udzielił zamówienia opiewającego na kamery, które nie zostały zademonstrowane w trakcie seansu „foto-testów”;
- spóźnionego charakteru wybranej oferty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 357, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 209, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 199, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 134, str. 114